

SPORTUL POPULAR

ORGAN AL COMITETULUI PENTRU CULTURĂ FIZICĂ ȘI SPORT DE PE LINGĂ CONSILIUL DE MINIȘTRI
ȘI AL CONSILIULUI CENTRAL AL SINDICATELOR DIN R. P. R.

ANUL XII Nr. 2773

Sâmbătă 25 februarie 1956

8 pagini 25 bani

SĂ LUPTĂM PENTRU RIDICAREA NIVELULUI TEHNIC AL BASCHETULUI

Fără indoială, baschetul este unul din cele mai populare ramuri de sport. De altfel, în majoritatea țărilor, și în special în cele de democrație populară, el a luat un avânt nemaîntâlnit. Sportivii noștri care au vizitat recent Republica Populară Chineză povestesc că în această țară terenurile de baschet se zăresc la tot pasul. În gări, în vecinătatea marilor șantiere de construcții, în școli, în universități, în incinta marilor întreprinderi sint amenajate terenuri de baschet care nu stau nici un moment nefolosite.

În ultimii ani, baschetul din țara noastră a cunoscut o serioasă creștere cantitativă. Această utilă și completă disciplină sportivă a început să fie tot mai mult practică în școli, întreprinderi, în universități. Numărul competițiilor a crescut și el iar performanțele internaționale înregistrate anul trecut de echipa reprezentativă masculină au arătat un început de progres al baschetului de performanță. Să amintim că echipa noastră națională a intrat — pentru prima oară în istoria participării ei la o asemenea competiție — în turneu final al campionatelor europene de la Budapesta și că la Festivalul reprezentanților noștri au confirmat succesul înregistrat la campionatele europene. O serie de jucători tineri, cu frumoase perspective de progres, cum sint: Kari, Cucos, Mihai Răducanu, Cojocaru, Beretzki etc. au ajuns în lotul reprezentativ, ceea ce arată că elementele care alcătuiau pînă acum clasa medie a baschetului au început să iasă la iveală.

Totuși, succesele înregistrate pe plan calitativ sint încă insuficiente; ele nu sint în armonie cu dezvoltarea interesului pentru acest sport, cu condițiile create și — mai ales — nu sint întru totul în pas cu evoluția baschetului pe plan internațional.

Cea mai serioasă problemă este aceea a baschetului feminin. S-a scris adeseori, s-a discutat mult și faptele au arătat că baschetul nostru feminin este — din punct de vedere al valorii — în urma tuturor disciplinelor sportive practicate de elementele feminine la noi. Un joc între două formații feminine — fie ele chiar dintre cele mai bune — se prezintă la un nivel inadmisibil de slab, fapt care a făcut pe mulți dintre iubitorii baschetului să înceapă să ocolească săliile și terenurile unde au loc asemenea întîlniri. Pornind de la pregătirea tehnică și terminind cu cea tactică, constatăm că echipele noastre feminine au rămas la execuții și concepții învechite, că ele nu mai sînt în pasul cu evoluția jocului de baschet. Așa fiind, se impune — dar nu numai sub forma unor lamentări care au devenit periculoase prin formalismul lor — a se trece la măsuri efective pentru îmbunătățirea nivelului baschetului nostru feminin. Pentru aceasta este nevoie ca:

ASOCIAȚIILE SĂ ACORDE MAI MULTĂ ATENȚIE BASCHETULUI FEMININ ÎN SPECIAL ȘI BASCHETULUI ÎN GENERAL. Asociațiile noastre nu se preocupă prea mult de baschetul feminin. În majoritatea cazurilor, ele lasă lucrurile să se desfășoare la voia întîmplării, socotind că în acest domeniu inițiativa locală poate rezolva totul. Așa se explică faptul că echipa Știința Cluj — de pildă — care a cucerit trei ani la rînd

campionatul țării și este una dintre bunele noastre echipe — nu are asigurate nici cele mai elementare condiții de pregătire, nu are o viață de secție corespunzătoare unei secții campioane și își desfășoară activitatea datorită mai mult eforturilor personale, altruiste, ale antrenorului (Alexandru Șerban) și dragostei entuziaste pentru baschet a unora dintre jucătoare. Așa se explică de ce asociația Flamura roșie care numără atîtea femei în rîndurile sale are foarte puține echipe de baschet, iar echipele care au ajuns în campionatul republican sint cotașe (Fl. roșie Tg. Mureș a retrogradat iar Fl. roșie Oradea a terminat pe ultimele locuri). Alte asociații nu se îngrijesc să asigure echipelor lor o conducere tehnică pricepută. De pildă, antrenorul I. Petruț a funcționat în această calitate la colectivul Progresul Arad, care avea echipă în campionatul categoriei A. Echipa a retrogradat însă și cu toate că aportul tînărului antrenor începuse să se facă simțit a trebuit să părăsească colectivul din cauza atitudinii conducerii colectivului față de el. O situație asemănătoare s-a produs cu un alt antrenor — Anton Manole — care începuse să desfășoare o rodnică activitate în cadrul colectivului Voinea Rădăuți. Se înțelege că prin manifestarea unui asemenea dezinteres față de antrenori, și în special față de antrenorii echipelor tineri, nu se poate realiza un salt calitativ.

ANTRENORII ȘI INSTRUCȚORII SĂ SE OCUPE MAI MULT DE ELEMENTELE FEMININE. Există tendința ca antrenorii și instructorii să activeze, în cea mai mare majoritate, pe lingă echipele masculine. Sint foarte puțini antrenorii de valoare care și-au dedicat activitatea echipelor feminine (Prof. Leon Teodorescu, Alexandru Șerban, Emit Manea) restul echipelor noastre fruntașe sint pregătite de antrenori cu mai puțină experiență și uneori de instructori cu slabă capacitate. În asemenea condiții multe elemente de valoare nu se dezvoltă deloc sau se dezvoltă insuficient.

În plus, colegiile de antrenori, în frunte cu colegiul central, nu urmăresc promovarea în echipele fruntașe a acelor jucătoare care — mai ales sub aspect fizic — corespund cerințelor baschetului modern. Nu mai departe decît la București există jucătoare de peste 1,75 m. înălțime (două asemenea jucătoare fac parte din echipa Știința Institutului de Mine) care nu sint pregătite suficient, așa că nu există garanția că vor ajunge în echipe de categorii superioare și, apoi, mai departe, în lotul reprezentativ. Insuficienta grijă a cadrelor de tehnicieni față de echipele feminine este una din principalele cauze ale rămirii în urmă a acestora.

JUCĂTOARELE ȘI JUCĂTORII SĂ ACORDE MAI MULTĂ ATENȚIE PREGĂTIRII. Insuși faptul că întîlnirile feminine se desfășoară la un nivel scăzut, determină pe multe dintre componentele echipelor noastre fruntașe să se lase pe tînjală, să nu se pregătească conștiincios. De aceea ele ajung să joace din ce în ce mai prost, să nu mai dea randamentul așteptat și iată cum jocurile feminine de baschet devin întreceri de cea mai slabă calitate. O serie de jucătoare care ar fi putut ajunge la un nivel superior practică și acum jocul pe care-l practicau cu 4-5 ani în urmă fără nici un fel de perspective de progres.

(Continuare în pag. a 7-a)

Lucrările Congresului al XX-lea al P. C. U. S.

Ședința din dimineața zilei de 24 februarie

MOSCOVA 24 (Agerpres). — TASS transmite: Congresul al XX-lea al P.C.U.S. își continuă lucrările. În ședința din dimineața zilei de 24 februarie, care s-a deschis sub președinția lui M. G. Pervuhin, în cadrul dezbaterilor la raportul lui N. A. Bulganin în legătură cu Directivele Congresului al XX-lea al P.C.U.S. cu privire la cel de al șaselea plan cincinal de dezvoltare a economiei naționale a U.R.S.S. pe anii 1956-1960, primul a luat cuvîntul S. G. Rahimov, președintele Consiliului de Miniștri al R.S.S. Azerbaidjane. S-a dat apoi cuvîntul lui M. D. Kovrighina (Moscova).

Miine în sala Floreasca

Dubla întîlnire de volei dintre reprezentativele Uniunii Sovietice și R. P. Romîne

Reprezentativele de volei ale U.R.S.S., la sosirea în Gara de Nord. (Foto: I. Mihăică)

Acceleratul de Iași a sosit a seară cu punctualitatea unui coșornic, aducînd cu el grupul voleibaliștilor sovietici care vor susține miine și marți o dublă întîlnire cu reprezentativele țării noastre.

Peronul Gării de Nord a cunoscut animația caracteristică sosirii unor sportivi de seamă, așa cum

sînt jucătorii și jucătoarele de volei din reprezentativele U.R.S.S. Delegația sportivilor sovietici, care este condusă de președintele secției unionale de volei, V. Savin, a fost întîmpinată de tov. Al. Șiperco, vice-președinte al C.C.F.S., tov. Ion Balaș, vice-președinte al C.C.F.S., jucătorii și jucătoarele

loturilor de volei ale țării noastre, precum și de numeroși alți sportivi și activiști sportivi.

Voleibalistele și voleibaliștii sovietici au fost întîmpinați cu căldură de sportivii bucureșteni. Aceștia, odată cu cuvintele de bun

(Continuare în pag. a 3-a)

Meciul internațional de tenis de masă între echipele R. P. R. și R. P. F. Iugoslavia

Spectatorii bucureșteni vor avea prilejul să urmărească noi întîlniri internaționale de tenis de masă. Într-adevăr, luni amatori de tenis de masă din Capitală vor putea vedea evoluția echipei reprezentative a R.P.F. Iugoslavia care va întîlni selecționata țării noastre.

Meciul între formațiile masculine ale celor două țări se va desfășura în sala Floreasca și echipele vor fi alcătuite din cîte 5 jucători. Victoria va reveni reprezentativei care va cîștiga 13 din cele 25 de partide individuale posibile.

Echipa oaspete și-a anunțat formația. Ea cuprinde pe Harangozo, Vogrin, Gabric, Barlovic și Marcovic. Desigur numele lui Harangozo este cunoscut publicului bucureștean. Jucătorul sîrb a fost deosebit în țara noastră și în plus performanțele sale la diferitele concursuri internaționale la care a luat parte i-au creat o faimă bine meritată. De cînd el a cucerit titlul de campion internațional al Belgiei, demonstrînd că este într-o excelentă formă, Vogrin a realizat și el anul acesta performanțe valoroase. De altfel la campionatele mondiale el l-a eliminat pe Ehrlich (Franța), Roothoof (Franța) pierzînd cu 3-2 la Tanaka (Japonia) care a cîștigat campionatul mondial. La recentele campionate internaționale ale Franței, Vogrin s-a clasat pe locul al doilea. În decursul competiției el l-a eliminat pe cunoscutul jucător ceh Ivan Andreadis.

(continuare în pag. a 3-a)

Victor Ciocîltea participă la turneul internațional de șah de la Dresda

LA DRESDA va începe la 28 februarie un mare turneu internațional de șah la care vor participa 16 șahiști din 11 țări. Printre participanți se află marii maeștri Iurii Averbach (U.R.S.S.) și Luddek Pachman (R. Cehoslovacă), maeștrii internaționali Holmov (U.R.S.S.), Sliwa (R.P. Polonă), Uhlman (R.D. Germană) și alții.

Țara noastră va fi reprezentată de maestrul Victor Ciocîltea care împreună cu campionul R.P.R., Ion Bălănel, în calitate de consultant, a părăsit Capitala zilele trecute, plecînd spre Dresda.

(Agerpres)

Vikim Harangozo (R.P.F. Iugoslavia), unul dintre cei mai buni jucători din lume.

Astă-seară pe patinoarul Dinamo Festival cultural sportiv

Zilele premergătoare alegerilor de deputați în sfaturile populare, prilejuiesc în întreaga țară entuziaste manifestații și competiții sportive. Pe această linie se situează și inițiativa Casei Centrale a Armatei, care organizează astă-seară, pe patinoarul Dinamo din șoseaua Ștefan cel Mare, un frumos festival cultural-sportiv pe gheață.

În programul festivalului care va începe la ora 18.30, sint prevăzute demonstrații de patinaj artistic și patinaj viteză, numere comice și acroații pe gheață. În încheierea festivalului se va desfășura un meci de hochei pe gheață între echipele C.C.A. și Voinea București. Prezentarea programului. Mircea Crișan, Horia Șerbănescu și Radu Zaharescu.

Spartachiada de Iarnă a Tineretului

Astăzi se încheie prima etapă a marii competiții de masă, Spartachiada de iarnă a tineretului. Timp de peste 2 luni, în toate colectivele sportive de la orașe și sate a domnit o vie activitate sportivă, care a angrenat sute de mii de tineri și tinere de pe întreg cuprinsul țării în concursurile de schi, patinaj, șah, sâniș, tenis de masă, trintă și gimnastică.

De acum înainte, cei mai buni dintre concurenți vor continua întrecerile în cadrul etapelor superioare. Conform regulamentului, desfășurarea etapelor a doua (pe raion sau oraș) și a treia (pe regiune), va avea loc în intervalul dintre 25 februarie și 18 martie. Aceste întreceri trebuie perfect organizate iar desfășurarea lor sărbătorească trebuie să constituie o preocupare de frunte a forurilor organizatoare.

Collectivele sportive au datorită de a asigura pregătirea temeinică a concurenților calificați pentru etapele superioare și, totodată, de a asigura continuitatea activității celorlalți participanți la Spartachiadă, prin angrenarea lor în concursuri organizate pe scară locală, în disciplinele prevăzute de regulamentul competiției ca și în alte discipline sportive.

Toate eforturile pentru buna desfășurare a etapelor superioare ale Spartachiadei de iarnă a tineretului

La încheierea primei etape

S-a terminat prima etapă a unei mari competiții sportive de masă. Pentru prima oară, anul acesta, întreg tineretul patriei a avut prilejul să se întrecă într-o competiție unică, cuprinzându-i deopotrivă pe sportivii de la orașe și sate, din școli și facultăți. Acest fapt a constituit parcă un stimulent în plus pentru sutele de mii de tineri și tinere care au luat startul în concursurile de schi, patinaj și sâniș, care s-au întrecut în concursurile de șah, tenis de masă, trintă și gimnastică. Și cu toate că sîntem departe de a avea la dispoziție toate datele privind desfășurarea Spartachiadei în întreaga țară, putem face de pe acum câteva aprecieri pe marginea desfășurării primei etape.

Un prim aspect, deosebit de îmbucurător, îl constituie largă participare a tineretului la această competiție a sa. Nu ne referim atât la cifre pe regiuni sau raioane, despre care am vorbit deseori, în coloanele ziarului nostru. Este adevărat că 100.000 de concurenți în regiunea Timișoara de exemplu, constituie o cifră impresionantă. Mai sugestive însă sînt cifrele care vorbesc despre participarea într-un colectiv oarecare sau într-un sat. Iată, de pildă, 6 colective sportive Flamura roșie: colectiv mixt Oradea, Comerțul ali-

mentar Galați, M.I.U., Fabrica de confecții, Comerț și Alimentar din București. În aceste 6 colective au luat parte la concursurile Spartachiadei aproape 7500 de concurenți. Iată și alte exemple: 565 concurenți la Școala profesională de ucenici din Sighet, 1200 de probe trecute la Șc. prof. de ucenici din Oțelul Roșu, peste 2000 în colectivul Progresul Cluj... Este lesne de înțeles ce poate reprezenta în viața unui colectiv sportiv organizarea unui concurs care atrage o asemenea număr de participanți, este ușor de priceput ce acțiune propagandistică și mobilizatoare poate avea o suită de astfel de concursuri. Și mai concludent este acest fapt atunci cînd vorbim despre sate. În comuna Bunești (r. Rm. Vilcea) au concurat 800 de tineri și tinere, la Borlesti (r. Buhuși) aproape 300, la Dîrlos (r. Medias) 368 iar la Moșna, în același raion, 785. Nu este deloc de mirare că asemenea evenimente sportive au deșteptat un viu interes pentru activitatea sportivă: la Bunești, de pildă, oamenii au ajuns la concluzia că ar fi păcat ca activitatea începută iarna să nu continue și în vară și, ca primă acțiune, au hotărît să construiască din resurse locale un stadion de tip colhoznic, cel mai bun și mai frumos din întreg raionul.

Dar, șirul aspectelor îmbucurătoare nu se oprește aci. În regiunile Bacău, Galați, Suceava și altele, au avut loc adevărate campanii de confecționare de materiale sportive cu posibilități locale. Concursurile Spartachiadei, cerînd multă inițiativă, au și prilejuit multe acțiuni interesante. Așa, de pildă, în unele regiuni,

Clubul colectivului Progresul Sebeș. Sportivii își dispută înțietatea la șah, în cadrul Spartachiadei

colectivele sportive nu s-au mulțumit să organizeze concursuri în ramurile prevăzute de regulament ci, în perioada în care iarna s-a lăsat așteptată, au atras tineretul și în concursuri de alt gen: cros de iarnă, popice, haltere, etc. Mai mult decît atât, odată cu terminarea primei etape începe în raionul Hațeg o competiție nouă, rezervată sportivelor, care se va desfășura în opt ramuri de sport la orașe și cinci la sate. Sînt inițiate folositoare, care trebuie extinse, pentru a se asigura continuitatea activității începute prin concursurile Spartachiadei.

De astăzi, începe perioada în care se vor organiza etapele a doua și a treia. Aceasta nu înseamnă însă că odată cu terminarea primei etape trebuie să ia sfîrșit și preocupările colectivelor față de Spartachiadă. Dimpotrivă, de acum înainte aceste preocupări trebuie să se desfășoare „pe două fronturi”. Este vorba, în primul rînd, de pregătirea tehnică și tactică a concurenților calificați pentru etapele superioare. Pe de altă parte însă, masele de participanți la prima etapă nu trebuie private de posibilitatea de a concura în alte întreceri sportive de iarnă; deci, este vorba de organizarea în continuare a unor concursuri, în cadrul cercurilor și a colectivelor sportive.

Prima etapă a Spartachiadei de iarnă a dovedit încă odată largile posibilități organizatorice ale colectivelor noastre sportive. Aceste reale posibilități trebuie folosite cu aceeași intensitate și în viitor, pentru dezvoltarea largă a mișcării noastre sportive de masă.

Cîteva rezulții e...

■ La întrecerile organizate în comuna Breaza, raionul Reghin, au luat startul 228 participanți dintre care 51 fete. Cu prilejul organizării acestei competiții, foarte mulți tineri din localitate și-au confecționat schiuri și sânișe. Dintre aceștia amintim pe Albert Uilaky, Iuliu Szabo, Albert Zol'an, etc. (P. Trușia, corespondent).

■ Pe stadionul C.A.M. din Capitală s-au desfășurat întrecerile de schi, sâniș și patinaj organizate de colectivul sportiv Flamura roșie Alimentar. Probele au fost cîștigate de: Stela Bărbieru (schi junioare), Letiția Avram (schi seniori), Ștefan Nicolae (schi seniori), D. Teodorescu (patinaj juniori), N. Maioru (patinaj seniori). La sâniș copiii, pe primele trei locuri s-au clasat Grigore Avramescu, Toni Mandare și Vasile Ionescu. (I. Kaufman, corespondent).

■ În raionul Sighet, numărul participanților prezenți la startul întrecerilor din prima etapă a Spartachiadei de iarnă se ridică la cifra de 5000. La reușita acestei mobilizări s-au evidențiat îndeosebi comunele: Sarasău (510 participanți), Remeti (270 participanți), Strămura (255), Budești (230) Cîmpulung la Tisa (485), iar din orașul Sighet: școala profesională metalurgică și colectivul sportiv Progresul. (V. Dabala, corespondent).

■ Pînă în prezent, la întrecerile Spartachiadei organizate în raionul Sibiu au participat 6150 sportivi, dintre care 2223 fete. Pe discipline, situația este următoarea: Schi 991, șah 993, tenis de masă 408, gimnastică 1668, patinaj 459, sâniș 2051, etc. S-au evidențiat în mod deosebit comunele Cristian, Roșia, Avrig și Sadu. (T. Ciolacu, corespondent).

■ Dintre colectivele sportive din Orașul Stalin o bună mobilizare în

întrecerile Spartachiadei a realizat colectivul sportiv Locomotiva. Numărul sportivilor cereștii cuprinși în aceste întreceri se ridică la 3000, dintre care: 613 la șah, 608 la tenis de masă, 677 la gimnastică, 520 la schi, 130 la patinaj, 400 la sâniș și 80 la trintă. (C. Gruia, corespondent).

■ În raionul Gherla, regiunea Cluj, cele mai frumoase rezultate au fost obținute de colectivele sportive Recolta din comunele: Buza, Iclod, Cornești, Mintiul Gherlei și Borșa. Dacă ar fi existat însă o preocupare de la începutul competiției, Spartachiada de iarnă a tineretului s-ar fi bucurat de un și mai mare succes. (Francisc Balasz, corespondent).

■ La întrecerile organizate de colectivul sportiv Locomotiva Complexul C.F.R. Brăila, au participat 235 de sportivi. Această cifră este însă departe de a oglindi posibilitățile mobilizatorice de care dispune respectivul colectiv sportiv. Nu s-a putut obține o mai bună mobilizare deoarece, în momentul de față, colectivul Locomotiva nu dispune de nici o pereche de schiuri. Din această cauză participării la întrecerile de schi nu au putut să-și dispute înțietatea decît atunci cînd colectivul sportiv Dinamo Brăila le-a împrumutat schiurile necesare. (V. Ștefănescu, corespondent).

■ În comuna Bunești (r. Rm. Vilcea), întrecerile Spartachiadei s-au bucurat de un deosebit succes. Numărul participanților la marea competiție s-a ridicat la 800, dintre care 76 băieți și 90 fete la gimnastică, 159 băieți și 91 fete la șah, 161 băieți și 110 fete la sâniș, 108 băieți și 5 fete la schi. Un prețios ajutor în materiale sportive și îndrumare tehnică l-a primit colectivul din partea cercului sportiv al Administrației C.C.S. de la băile Govora. (I. Urceanu, corespondent).

INCEPUTURILE PRESEI SPORTIVE

Este foarte greu de precizat momentul cînd au avut loc primele manifestări sportive în țara noastră și tot atât de greu de stabilit este și data apariției primelor consemnări asupra acestor evenimente în presa timpului. Pierduți răzlețe printre celelalte fenomene ale vieții publice, manifestările sportive din perioada primelor începuturi nu au un caracter diferentiat și ca atare ecurile lor în publicațiile cotidiene ale vremii sînt extrem de greu de determinat. În ceea ce privește însă presa sportivă de specialitate, datele sînt oarecum mai lesne de obținut.

Prima publicație sportivă pe care am întâlnit-o deocamdată în istoria presei românești este „Buletinul Societății de dare la semn din București” din anul 1869, adică de acum aproape un veac. Deși în biblioteca Academiei R.P.R. nu se găsește decît exemplarul citat, din text am putut totuși deduce că Buletinul apărea, probabil, cu mult înainte, deoarece din „Raportul Anual al Comitetului Societății către principala adunare generală” se precizează că „Societatea de dare la semn” luase ființă încă din anul 1861. Sîntem îndreptățiți așa-

dar să presupunem că ne aflăm în fața uneia din primele forme organizate ale unei grupări sportive ce și-a desfășurat activitatea pe mare timp și poate chiar în fața primului document de presă românească.

Nu la multă vreme după aceea, în anul 1883, apare un alt Buletin „Jahresbericht des Bukarester Turnvereins” (raportul anual al societății de gimnastică din București). Această cunoscută și, după cum se vede, destul de veche asociație sportivă, înființată de cîteva amatori de gimnastică din rîndurile germanilor stabiliți în București, cuprindea și pe primii sportivi romîni. Publicația are o viață considerabilă, căci îi urmărim apariția an de an pînă în 1935, adică peste o jumătate de veac. Ea ne informează pe toată această perioadă despre dezvoltarea „societății de gimnastică”, făcîndu-ne să cunoaștem o serie de date privind bogata și rodnică ei activitate, precum și performanșele, nume de gimnaști sau aspecte generale ale vieții sportive din vremea aceea.

Tot anuarul citat ne comunică legăturile ce existau între gimnaștii bucureșteni și membrii unei și mai vechi asociații, turistică de data aceea, care activa însă în Ardeal, dîncolo de hotarele de atunci ale țării și al cărei buletin anual

„Jahrbuch des siebenbürgischen Karpathenvereins”, (Anuarul societății carpatine din Ardeal), pe care l-am găsit de asemenea în biblioteca Academiei R.P.R., a apărut între anii 1881 și 1944.

Pornit la început de la un caracter pur turistic, cu dări de seamă asupra activității și dezvoltării secțiilor societății ce făceau în fiecare mare oraș din Ardeal (Sibiu, Brașov, Cluj, Sighisoara) și care totalizau încă din primul an 480 bărbați și 18 femei, cuprinzînd descrierea pe larg a turelor efectuate, cu fotografii și desene, „Anuarul” alunecă din ce în ce mai mult pe panta unei politici militariste, tipic prusace, ajungînd pînă la urmă un organ de propagandă pentru elogiarea hitlerismului și susținerea războiului fascist.

În numărul 65 din 1943, cuprinzînd dările de seamă asupra activității din ultimii ani, de la cea de a 62-a conferință a societății, raportorul oficial anunță cu „mîndrie” faptul că un mare număr de membri ai asociației „pregătiti cu ajutorul turismului să înfrunte grelele viscole din răsărit sau furtuni e noruștoare din munții Bosniei și Herțegovinei, au improspătat rîndurile soldaților și ofițerilor din SS”. Sfîrșitul războiului a pus însă capăt, după 63 de ani de activitate, unei asociații ce trădase cauza

cinstită și sănătosă a sportului, devenind o oficioasă propagandă fascistă și o organizație paramilitară de sprijinire a războiului criminal.

Două etape masive pe licații care și-au întins apariția de asemenea pe o perioadă îndelungată sînt anuarele cunoscute: cluburi și cluburile și „Automobil Clubul Român”. Cu un puternic caracter de club, fiind o severă separație între membrii cluburilor și restul societății, cu condiții de admisiibile speciale, cele două cluburi duceau o viață cu totul izolată, străină de frămîntările vieții sportive din acea vreme, dar nu tot atât de străină de evenimentele politice și economice ale timpului.

„Dările de seamă anuale” ale „Jockey Clubului” ce încep să apară încă din 1885, cuprind pe lângă listele membrilor, majoritatea lor prieteni, narați proprii, boierii și c. mai toate nume cu rezonanță nobilitară și gestiunile unor afaceri înfloritoare făcute sub paravanul „dragostei pentru creșterea și îmbunătățirea rasii cavalerie”. Fotografii ale căilor importate din străinătate, ale proprietarilor de herghelii și prajduri, „pedigreeul” și performanțele căilor și jockeyilor: aceasta era materialul de bază al anuarelor „Jockey Club”. E drept că în paginile anuarelor apare alături și o fascicolă dedicată secției de sîrmă, dar aceasta se vede că sînt înformată și lipsită de preocupări.

fiind de asemenea mai mult o d. re de s amă asupra vieții mondane. Alături de aceasta, anuarul „Jockey Club” da știrea precizată de înființare a unei secții noi: tirul cu porumbelii. Dar anuarul străin ce urma să fie adus în țară nu a mai avut și această ramură sportivă n-a mai luat ființă decît mulți ani mai tîrziu.

Tot din seria aceasta a Anuarelor și Dărilor de seamă, vîi putem cita încă două titluri de perioade care conținut nu-l vom mai trece în revistă, deoarece se referă la același gen de rapoarte ca și cele prezentate mai sus. Este vorba de „Darea de seamă a societății Aurora”, apărută în București în două serii de cîte un an (1906-1907 și 1913-1914), și de „Anuarul T.C.R.” (Tenis Club Român) editat în câteva troșuri elegante privind activitatea puștilor, dar „dis înșor” membri între anii 1910-1916.

Aceste prime publicații sportive inventariate sînt cu toate că erau decît în presa mică măsură sarcinile unei adevărate prese sportive, căci, deși avînd un caracter periodic, ele nu îmbrăcau decît aspectul restrîns al unor dări de seamă adevărate membrilor societății și specifice.

Prima publicație sportivă propriu-zisă apare abia în anul 1893, la 1 noiembrie, intitulată „Dăria” și purtînd subtitlul „Prima revistă velocipedică din România” apărînd bilunar sub direcția „proprietarului fondator” B. D. Zissman,

Meciul internațional de tenis de masă între echipele R. P. R. și R. P. F. Iugoslavia

(urmare din pag. 1)

La fel și ceilalți trei jucători sârbi — Gabric, Barlovic și Marcovic — au mai participat la competiții în țara noastră. Ei sînt talentați și desășoară un joc spectaculos. Menționăm că Barlovic l-a învins în campionatele internaționale ale Italiei pe reprezentantul nostru Tiberiu Harasztsi. Interesant este faptul că atît Barlovic, cît și Marcovic utilizează paleta cu burete.

Echipele noastre va fi selecționată din următorii lot de jucători: Toma Reiter, Matei Gantner, Tiberiu Harasztsi, Paul Pesch, Mircea Popescu și Otto Bottner. După cum se poate vedea echipa romină va fi formată din jucători cunoscuți care au obținut importante și numeroase succese internaționale. Meciul de luni se anunță însă sub auspiciu deosebit de interesant. Echipa noastră a fost învinsă la Bu-

daesta la un scor sever. Cu toate acestea sîntem convinși că jucătorii noștri vor depune toate eforturile de care sînt capabili tocmai pentru a arăta că această înfrîngere nu este concludentă, în ceea ce privește valoarea lor reală. Deci meciul dintre echipele R.P.R. și R.P.F.I., este o excelentă ocazie pentru jucătorii romini de a se reabilita și de a înscrie în palmaresul lor o comportare valoroasă, la înălțimea condițiilor pe care le-au avut pentru pregătirea lor, la nivelul posibilităților lor tehnice.

Fiecare întîlnire individuală din cadrul acestui meci se va disputa după sistemul „cel mai bun din trei seturi”. Partida dintre echipele Republicii Populare Romine și Republicii Populare Federative Iugoslavia va începe la ora 17,30 în sala Floreasca și se va disputa concomitent pe două mese.

Miercuri, tot în sala Floreasca, va avea loc dimineața începînd de la ora 10, iar după-amiază de la 16,30 concursul individual eliminatîri. Se vor disputa meciuri în cadrul probei de simplu bărbați și dublu bărbați. La simplu bărbați vor participa pe lîngă cei cinci jucători oaspeți și cei mai buni 11 jucători romini. Aceștia sînt: Toma Reiter, Matei Gantner, Tiberiu Harasztsi, Paul Pesch, Mircea Popescu, Otto Bottner, Nicu Naumescu, Ion Andronache, Zaharia Bujor, Alexandru Știrlean și Angelica Rozeanu. De altfel maestra emerită a sportului va participa și în proba de dublu bărbați unde va face pereche cu Matei Gantner.

Jucătorii iugoslavi sînt așteptați să sosească în Capitală în cursul dimineții de mîine.

Duminică și luni la Russe (R. P. Bulgaria)

Întîlnirea internațională feminină de tenis de masă între selecționatele de tineret ale R. P. R. și reprezentativele R. P. Bulgaria

Aseară a părăsit Capitala, plecînd la Russe (R.P. Bulgaria), lotul celor două selecționete feminine de tenis de masă ale R.P.R. care vor susține o serie de întîlniri prietenești cu jucătoarele de tenis de masă din R.P. Bulgaria. Au făcut deplasarea următoarele jucătoare: Ella Zeller, Maria Golopența, Irma Magyari, Mariana Barasch, Geta Strugaru, și Anita Babichian.

Întîlnirile de tenis de masă de la Russe se vor desfășura în cîntea Zilei Internaționale a Femeii, și vor avea loc duminică și luni. Se vor disputa două întîlniri interechipe. Ambele meciuri se vor desfășura după sistemul Cupei Corbillon. Prima selecționată de tineret a țării noastre va cuprinde pe Ella Zeller și Maria Golopența. Cele două jucătoare ne vor reprezenta atît în meciurile de simplu, cît și în cele de dublu. Cea de a doua echipă va fi formată din jucătoarele Irma Magyari și Geta Strugaru pentru partidele de simplu și de Irma Magyari și Mariana Barasch pentru jocul de dublu.

Reprezentantele tenisului de masă rominesc s-au mai întîlnit cu jucătoarele de tenis de masă din R.P. Bulgaria la campionatele mondiale care au avut loc în București în anul 1953. Victoria a revenit atunci cu ușurință echipei R.P.R., care era însă formată din Angelica Rozeanu, Șari Szasz și Ella Zeller. A doua întîlnire a fost în cadrul campionatelor mondiale de la Utrecht (Olanda) cînd victoria a revenit tot echipei noastre.

Zilele acestea au plecat spre București, în vederea unor întîlniri amicale, reprezentative de volei ale Uniunii Sovietice.

Cu cîțiva ani în urmă, voleibaliștii sovietici puteau fi considerați, pe drept cuvînt, cei mai puternici din lume. În 1952 ei au demonstrat convingător aceasta, cîștigînd primul loc, atît în întrecerile feminine cît și în cele masculine, la campionatele mondiale desfășurate la Moscova.

În același timp, într-o serie de țări europene și mai cu seamă în țările de democrație populară, voleiul a început să capete o răspîndire tot mai mare. Într-un timp scurt, echipele Cehoslovaciei, Romîniei, Bulgariei, Poloniei și Ungariei au obținut mari succese în dezvoltarea acestei discipline sportive. E suficient să sunăm că anul trecut la campionatele europene feminine primul loc a revenit echipei cehoslovace. Reprezentativa Uniunii Sovietice s-a aflat pe locul 2.

Cu totul nesatisfăcător a evoluat

proprietarul magazinului de mașini de cusut și de velocipede „Compania Americană”, revista își construiește prima serie de numere, între datele de 1 nov. 1893 și 1 febr. 1894. Înăcî din articolul de fond al primului număr se arată: „Intrebuițirea velocipedelor fiind zilnic o mai mare dezvoltare în România, ne-am hotărît să dăm la lumină această revistă al cărei scop este întărirea și răspîndirea gustului velocipedic la noi...”

Într-adevăr, sub această promisiune revista publică o serie de informații și date asupra ciclismului din țară și străinătate, face unele recomandări tehnice, prezintă figuri ale promotorilor ciclismului în țară (C. Dumitrescu, N. Velescu, Cantili) sau anunțuri concursuri oficiale de ciclism, dar în cea mai mare parte se preocupă de aspectul senzational, extravaganț, cel îmbrăcîndu-se în jurul ciclismului pe vremea aceea.

Cîtăm cu titlul de curiozitate titlul cîtoroa articole: „O înmormîntare pe velociped la Bailemore”, „Un biciclist a'caat de Arabi”, „Orbi! velocipedisti! etc.”, etc. De fapt, revista servea intereselor „proprietarului fondator” și paginile ei erau pline de reclame pentru produsele pe care magazinul Zissman le oferea cumpărătorilor. În afară de biciclete revista îndemna pe cititori să cumpere din magazinele „directorului”... „vinuri tonice, pudră, întăritoare, droguri, cămăși, șfeșnice, tamponane,

garnituri pentru fumat, etc.”. Sub pretextul propagandei pentru ciclism, ceea nou și atrăgător pe vremea aceea în țară la noi, ac-st „multilateral” reprezentant al firmii americane își făcea cu succes propriile afaceri.

În anul 1898 întîlnim „Ziarul călătorilor și întîlnirilor de pe mare și uscat” care, deși nu era o publicație sportivă propriu-zisă, publică din primul număr „Episoade din călătoria mea la Polul Nord” de Fridjof Nansen precum și „Turismul în țară”, relatări concrete despre excursiile și turele făcute de iubitorii acestui sport, pușini pe atunci în țara noastră. Alături de aceste rubrici revista ce avea să d'vina și mai tirziu „Revista Științelor și a Călătoriilor” publică pe lîngă diversele puncte de atracție turistică, monografii, ca Celatea Neamțului, Minăstirea Tismana, și altele, interesante date despre „Expediția vasului Belgica la Polul Sud” din 1897 la care după cum se știe a luat parte și cunoscutul savant romîn Dr. Racoviță.

De-abia începînd cu anul 1901, biblioteca Academiei R.P.R. ne poate pune la îndemînă cercetarea revistei lunare „Sportul” revistă de vinătoare, călărie și bicicletă”. Ea face să apară pentru prima oară în presa sportivă, reguli tehnice, mecanice și igienice de folosire a bicicletei.

Numele caracterul ei confuz explică, designul, faptul că alături de

Mine în sala Floreasca

Dubla întîlnire de volei dintre reprezentativele Uniunii Sovietice și R. P. Romîne

(urmare din pag. 1)

sosit pe care le-au adresat, și-au manifestat bucuria pentru această nouă întîlnire, nerăbdarea de a-l vedea iarăși „la lucru” și convingerea că jocurile de mîine și de marți vor constitui spectacole de un ridicat nivel, precum și un rodnic schimb de experiență. Pe toți îi îndrituiesc să aibe această convingere trecutele partide ale echipelor U.R.S.S. la care au asistat, dar în special neuitata demonstrație făcută de ele în 1950, în sala Floreasca.

Nu exagerăm dacă spunem că cea demonstrată nu poate fi uitată de cei care au văzut-o și nici că în urma splendidei evoluții de atunci a voleibaliștilor sovietici, voleiul din țara noastră și-a schimbat radical concepția, a făcut pași mari înainte. Am reușit chiar să devenim un adversar redutabil pentru voleibaliștii sovietici. În decursul anilor ne-am întîlnit de neamărate ori cu reprezentativele U.R.S.S., dar victoria a revenit de fiecare dată (cu excepția victoriei echipei noastre masculine din vara anului trecut) reprezentativelor Uniunii Sovietice, ceea ce dovedește că sîntem buni elevi, dar că mai avem de învățat.

În ceea ce privește meciurile de mîine nu vom face pronosticurile asupra rezultatelor. Avem însă certitudinea că vom asista la jocuri de înaltă va-

Antonina Moiseeva, din echipa feminină de volei a Uniunii Sovietice

loare tehnică, de mare spectaculozitate și, mai ales, că tehnicienii, jucătorii și spectatorii, vor avea multe de învățat. Chiar dacă selecționetele țării noastre se vor prezenta lipsite de aportul unor elemente de bază (Roman, H. Nicolau, Răducanu, Mihăilescu la băieți, Doina Corbeanu, Tatiana Avacum, la fete) sîntem siguri că cei care ne vor reprezenta nu vor precupeți nici un efort pentru a răsplăti încrederea ce li s-a acordat, pentru a cinsti culorile țării noastre.

Intrecerile de volei dintre reprezentativele R.P. Romine și Uniunii Sovietice se vor desfășura mîine

Voleibaliștii sovietici joacă în România

—Articol scris pentru ziarul Sportul popular—

și echipa masculină a U.R.S.S., clasată pe locul 4.

În ultimul timp echipa masculină a Uniunii Sovietice a început să joace mai bine. Toți componenții ei se află într-o formă bună. Echipa joacă mai sigur în apărare, aplică tactici mai variate în atac.

În componența echipei reprezentative a U.R.S.S. care joacă în România se află unul din cei mai populari jucători sovietici, Konstantin Reva. Numele lui este larg cunoscut iubitorilor voleiului din multe țări. Reva are 35 de ani. Anul trecut evoluția sa a fost mai puțin înclinată de succes și unii începuseră chiar să vorbească despre „apusul” gloriei sale sportive. Dar Reva și-a găsit din nou forma cea mai bună, remarcîndu-se ca unul dintre cei mai puternici jucători ai echipei. Konstantin Reva este maior în Armata Sovietică. De mulți ani el este nelipsit din echipa Clubului Sportiv Central al Ministerului Apărării, de multe ori campioană a U.R.S.S.

Un joc plin de virtuozitate de-

monstrează alți doi componenți ai reprezentativei: Iurii Cesnokov și Gherman Smoleaninov. Primul are 22 de ani, cel de al doilea 23. Cesnokov face parte din cadrele armatei jucînd în aceeași echipă cu Reva. Smoleaninov învață la Institutul tehnic superior „Bauman” și joacă în cadrul formației moscovite „Dinamo”.

Al doilea an consecutiv evoluează cu succes în echipa reprezentativă a țării tînarul student din Kazani, Nil Fasahov. Cel mai tînar membru al echipei este Ghennadii Gaikov. El are 19 ani și învață în Institutul mecanic din Leningrad. E un jucător în plin progres. A fost inclus în reprezentativa țării încă de pe timpul cînd era elev în clasa a X-a a școlii medii.

Cea mai experimentată jucătoare a reprezentativei feminine este, firește, Vera Ozerova. Ea are 32 ani, joacă frumos și, ceea ce e mai important, foarte sigur. Ozerova face parte din echipa asociației „Dinamo”, una din cele mai

după-amiază în sala Floreasca după următorul program:

de la ora 16: joc între două selecționete de juniori din Capitală;

ora 17,30: Festivitatea de deschidere;

ora 18: R.P.R. — U.R.S.S. (feminin);

ora 20: R.P.R. — U.R.S.S. (masculin).

În aceste meciuri echipele vor fi alcătuite din următoarele loturi:

U.R.S.S. (feminin): Vera Ozerova, Sonia Gorbunova, Miniona Sacsu, Antonina Moiseeva, Kira Gorbaceva, Lida Boldireva, Lelia Kalenika, Ala Galakova, Lida Strelnikova, Militia Kononova, Liusia Mișcereakova, Lida Ivanskaia. Antrenor: M. S. Sungurov.

(masculin): Reva, Fasahov, Cesnokov, Scerbakov, Smoleaninov, Gaikovo, Veiskopf, Titov, Makagorov, Koșev, Busafaev. Antrenor: A. V. Eingorn.

R.P.R. (feminin): Rodica Sădeanu, Sonia Colceriu, Ana Susan, Natalia Cernat, Elena Răzvanță, Ana Zabara, Tinela Pleșoianu, Georgeta Snop, Florina Teodoroscu, Cornelia Timoșanu, Eugenia Metopadov, Veronica Zama. Antrenor: Miron Georgescu.

(masculin): Ponoava, Crivăș, Plocon, Miculescu, Mușat, Rusescu, Medianu, Botez, Derzsi, Lăzărescu, Cherebeșu, Corbeanu. Antrenor: Gh. Petrescu.

puternice ale țării.

Căpitanul echipei feminine este de mulți ani multilateralul sportiv Alexandra Ciudina. În momentul de față însă, Ciudina se pregătește pentru sezonul athletic foarte încărcat, motiv pentru care nu face deplasarea în România.

În afară de Ozerova, echipa „Dinamo” Moscova mai dă reprezentativei pe Sofia Gorbunova și Lilia Kalenika. Gorbunova are 28 ani și o mare experiență a întrecerilor internaționale. Spre deosebire de ea, Kalenika a fost inclusă abia anul trecut în reprezentativă.

Una din cele mai tînere reprezentante ale echipei Uniunii Sovietice este Antonina Moiseeva, membră a asociației Lokomotiv.

Să urmă voleibaliștilor ambelor țări ca meciurile lor să se desfășoare la nivelul cel mai înalt. Fie ca aceste întîlniri să slujească consolidării și mai puternice a prieteniei frățești dintre sportivii Uniunii Sovietice și cei ai Republicii Populare Romine.

I. JILEAEV

A.C.R. iar mai d parte la capitolul „Scopul” se spune:

„...o societate de incurajare, al cărei scop este de a dezvolta în țară gustul, mișcarea și industria automobilelor...”

...și de a grupa partizanii automobilismului pentru apărarea intereselor și drepturilor, de a procura toate înlesnirile și toate avantajele posibile membrilor săi...”

Cine erau cei ce doreau dezvoltarea industriei automobile, cine putea practica acest sport și despre care interese și drepturi era vorba, ne-o spune lista celor 50 de proprietari de mașini din țară care nu sînt decît membrii Comitetului de conducere al A.C.R.-ului: Prințul Sușu, Prințul Bibescu, Prințul Brîncoveanu, Prințul Ghica, Prințul Moruzi sau a marilor proprietari agricoli și industriali ca Asan, Leon Leonida, Darvari ș.a.

Regretăm că nu putem reproduce aci darea de seamă asupra primei curse de automobile din țară ținute în 1904 la 22 sept. pe distanța București (Filaret) — Giurgiu și înapoi. Cei 6 concurenți plecași din București la ora 9 dimineața au sosit, după multe peripeții la Giurgiu în jurul orei 12. „Primirea senzațională” făcută prințului Bibescu — primul sosit — banchetă din cîntea concurenților și întoarcerea lor triumfală la București, sînt relatate cu o savoare umoristică.

În 1906 apare „carnetul sportiv” ce-și deschide primul număr cu lista concurenților romini și străini,

înscrisi în „primul „championat” al Romîniei de la Arena Cîrcului Sîndoli”. Aci printre numele luptătorilor străini cu faimă mondială ca Lurich, Paul Koch, Zbisko Cziganievicz, Paul Pons, etc. întîlnim epărdînd pentru prima oară în presa sportivă numele luptătorilor romini: N. Dumitrescu, St. Constantin, Nic. Șerbănescu, Constantin Popovici, Stroescu, George Dumitrescu, Păiș sau G. Proeșescu ce și-au legat apoi numele pentru multă vreme de istoria sportului românesc.

Vorbînd despre succesul acestui sport nou în țară la noi, revista „Carnetul Sportiv” din 24 septembrie 1906 scria: „Luptele au devenit în ultima vreme spectacolul de predilecție al publicului bucureștean”.

Despre congresul „Societăților și meștrilor de gimnastică din țară” aceeași revistă ne informează că a fost urmată la scurtă vreme de înființarea „Federației Societăților de Gimnastică din țară” din al cărui comitet făceau parte Spiru Haret, prof. D. Ionescu și cunoscutul maestru N. Velescu părintele gimnasticii, scriemei și tirului de mai tirziu.

(urmare în numărul viitor)

MIHU DRAGOMIR
D. MANOILEANU

In preajma deschiderii sezonului oficial de rugby

La 18 martie, amatorii sportului cu balon oval vor fi din nou în jurul „terenurilor cu buturi” pentru a urmări evoluția celor mai bune echipe de rugby din țara noastră. Campionatul din sezonul trecut, câștigat „pe linia de soare” de feroviarii bucureșteni a pus tuturor echipelor o serie de probleme de instruire-antrenament, probleme pe care majoritatea formațiilor încearcă să le rezolve în actuala perioadă de pregătire.

La începutul acestei perioade o serie de echipe (C.C.A., Dinamo București, Progresul Sănătatea, Dinamo IX etc.) s-au deplasat la munte. Aici — în afara de pregătirea pe schiuri, care a constat din echerări, slalom, crosuri cu și fără schiuri — s-au ținut și trei ședințe de antrenament pe săptămână în sală, cu o durată de aproximativ 60 minute. În orele de antrenament în sală precum și la crosuri, dezvoltarea calităților fizice de bază a constituit unu. Din obiectivele de seamă. Programul general de pregătire a cuprins și numeroase excursii la cabanele din apropiere.

Dintre exercițiile folosite în pregătirea rugbiștilor ne vom ocupa mai jos de cele prin care se poate atinge o bună pregătire la începutul perioadei competiționale. Exercițiile pentru dezvoltarea generală cu și fără aparate, trebuie să ducă la o întărire a grupelor musculare și în deosebi a celor angrenate în practicarea sportului respectiv. În acest scop jucătorii de rugby au executat în sală diferite exerciții cu mingi medicinale, cu saci de nisip, cu haltere mici, exerciții de gimnastică, exerciții la scară fixă și aparate de gimnastică (cal și capră). Toate aceste exerciții, împreună cu altele, specifice jocului de rugby (de exemplu: împingeri la grămadă, pase cu mingi medicinale, etc.), creează posibilitatea unei dezvoltări armonioase a corpului, precum și îmbunătățirii marilor funcțiuni ale organismului.

În perioada actuală, exercițiile pentru dezvoltarea calităților fizice imbinat cu îmbunătățirea conținutului tehnicii trebuie să constituie obiectivul principal al jucătorilor de rugby. Alergările pe distanțe scurte, medii și lungi, alergările pe teren variat și diferite jocuri în sală, asigură realizarea acestui obiectiv. Este bine ca în afara acestor mijloace, antrenorii să alcătuiască un complex de exerciții necesare dezvoltării și perfecționării continue a elementelor tehnice de bază. Ridicarea halterelor, alergări pe diferite distanțe cu și fără greutate în mâini etc. contribuie în mod evident la dezvoltarea forței musculaturii picioarelor, trunchiului și brațelor jucătorilor. Și, pentru că uneori timpul nu permite efectuarea tuturor antrenamentelor în aer liber, o parte dintre calitățile fizice sînt dezvoltate prin exerciții efectuate în sală. Astfel, pentru asigurarea și dezvoltarea continuă a vitezei, starturilor, sprinturilor scurte, schimbările de direcție, fentele etc., sînt exerciții pe care le înfăptuim cu regularitate la antrenamentele rugbiștilor. De asemenea, îndemnarea — calitate foarte necesară jucătorilor de rugby — poate fi asigurată în condiții optime în antrenamentele de sală prin diferite exerciții în doi, jocuri de

„doi la doi”, „trei la trei”, prinderi de baloane din săritură, stăfețe combinate etc. Folosirea exercițiilor arătate mai sus are o importanță deosebită în desfășurarea activității jucătorilor de rugby în perioada actuală.

La antrenamentele în aer liber, antrenorii trebuie să asigure dezvoltarea acestor calități prin alte mijloace, diferite în mare măsură de cele efectuate la antrenamentele în sală. Totodată, ei trebuie să aprecieze ridicarea nivelului acestor calități prin diferite norme de control. Din acest moment, viteza rugbiștilor va fi dezvoltată prin efectuarea unor exerciții din atletism (sărituri în lungime, sprinturi de 50 și 100 m), a rezistenței specifice, prin repetarea unor distanțe pe pistă sau pe terenul de rugby (10x30 m, 6x50 m. etc.).

Dezvoltarea calităților fizice trebuie să constituie unul din obiectivele principale, deoarece fără aceste calități rezultatele sportive vor fi mediocre.

Exercițiile pregătitoare pentru perfecționarea deprinderilor tehnice au, de asemenea, o mare importanță, deoarece, în această perioadă, mulți sportivi își schimbă sau își îmbunătățesc o parte din procedeele tehnice întrebunțate în campionatul trecut (pase, fente, culegeri de mingi, etc.).

Este bine ca, în această perioadă, să existe și o serie de preocupări de ordin teoretic și tactic. Acum sportivii trebuie să se acomodeze cu noile procedee tehnice care nu pot fi lăsate pe seama perioadei fundamentale, cînd cerințele jocurilor sînt foarte mari. De asemenea, omogenizarea formațiilor se realizează în acest interval de timp. Diferitele scheme tactice de joc sînt executate în forme reduse în sală sau pe teren. Ele reîmprospătează cunoștințele jucătorilor și dau posibilitatea învățării de noi situații. De asemenea, aprofundarea regulamentului de joc precum și a diferitelor probleme teoretice, specifice rugbiului, vor ajuta în mod real la îmbunătățirea nivelului de cunoștințe și, mai tîrziu, la realizarea unor performanțe bune.

În rîndurile de mai sus am arătat numai cîteva din mijloacele prin care pot fi realizate sarcinile perioadei pregătitoare și pe care cele mai multe echipe de rugby le-au folosit și le folosesc în antrenamentele lor. Desigur că aceste mijloace sînt mult mai numeroase și că de felul în care antrenorii vor ști să le combine, asigurînd buna desfășurare a pregătirii jucătorilor de rugby în această perioadă, vor depinde în mare măsură și rezultatele din sezonul viitor. Așa cum am mai arătat, ne aflăm foarte aproape de deschiderea sezonului oficial. Ținînd seama de acest lucru, echipele trebuie să-și continue și de acum înainte antrenamentele în aer liber cu cea mai mare seriozitate. Meceriile de antrenament cu umbra sau cu adversar, antrenamentele efectuate în funcție de posibilitățile fiecărei formații, trebuie să constituie baza pregătirii rugbiștilor.

Apropiatul campionat se anunță tot afit de disputat ca și cel de anul trecut și va pretinde echipele și jucătorilor o temeinică pregătire, care se realizează acum, în această perioadă.

SĂ LUPTĂM PENTRU RIDICAREA NIVELULUI TEHNIC AL BASCHETULUI

(urmare din pag. 1)

Deosebit de grav este faptul că cea mai multă dintr-o jucătoare noare nu acordă atenție pregătirii fizice. Astăzi cînd baschetul a devenit un joc athletic, această deficiență este capitală. Cele mai multe dintr-o jucătoare noare nu știu să organizeze, nu au suficiență mobilitate, forță, forță. De aceea, este firesc și acțiunile pe care le întreprinde sînt rigide, stereotipe, încete. Așa timp cît jucătoare noare nu înțeleg că fără o pregătire fizică serioasă nu poartă realiza unor valori din punct de vedere tehnic și tactic, vom continua să luptăm cu baschetul feminin la un nivel actual.

Pe lângă toate aceste constatări din literatura C.C.F.S., prin Direcția de baschet, cî și a comunității, prin toate organele

ei voluntare, să muncască pentru ridicarea nivelului baschetului în general și al celui feminin în special. În scopul îndeplinirii acestui obiectiv trebuie acordată cea mai mare atenție atragerii către practicarea baschetului a elementelor cu calități fizice — în cazul elementelor feminine, mai ales a celor înalte — spre a asigura baschetului de performanță o bază largă de elemente cu perspective. De asemenea, trebuie sprijinită mai mult acțiunea de documentare a tehnicienilor noștri, care sînt prea puțin în curent cu noutățile jocului. Pe această linie este necesar să se asigure afit echipele reprezentative cît și celor de colectiv cît mai multe întâlniri internaționale, dat fiind că aceasta stimulează și, în același timp, oferă multe învățăminte prețioase, afit jucătorilor cît și antrenorilor.

Olimpiada de iarnă de la Cortina D'Ampezzo

Note de drum

Cînd ușa grea a avionului de Praga s-a închis în urma mea, nu eram nici pe departe convins că vom putea decola de pe pista aeroportului Baneasa.

Ploaia amestecată cu fulgi mari de zăpadă, vîntul puternic, pictele dimineții care nu se risipiseră încă, toate acestea mă făceau să cred că mă-urcat în avion numai pentru a mă conforma programului stabilit și nicidecum pentru a pleca într-un zbor lung și care avea să dureze cinci ore.

De altfel, trebuie să mărturisesc că trăgeam cu coada ochiului spre personalul de bord. Dar, spre uimirea mea, — și trebuie să recunosc că n-am prea bătut drumurile văzduhului — pilotul, navigatorul, telegrafistul își vedeau liniștii de pregătirile de plecare, ca și cînd pista aeroportului ar fi fost scaldată în cel mai luminos soare de mai.

N-am avut însă prea mult timp pentru reflecții, pentru că, peste cîteva clipe, simțeam deja balansul aripilor în aer.

Am aflat mai tîrziu, că, spre deosebire de mine, personalul navigator al avionului era la curent în cele mai mici amănunte, cu buletinel meteorologic de parcurs, care vestea vreme bună și condiții favorabile pentru zbor.

N-am avut însă prea mult timp pentru reflecții, pentru că, peste cîteva clipe, simțeam deja balansul aripilor în aer.

Am aflat mai tîrziu, că, spre deosebire de mine, personalul navigator al avionului era la curent în cele mai mici amănunte, cu buletinel meteorologic de parcurs, care vestea vreme bună și condiții favorabile pentru zbor.

De asemenea, omogenizarea formațiilor se realizează în acest interval de timp. Diferitele scheme tactice de joc sînt executate în forme reduse în sală sau pe teren. Ele reîmprospătează cunoștințele jucătorilor și dau posibilitatea învățării de noi situații. De asemenea, aprofundarea regulamentului de joc precum și a diferitelor probleme teoretice, specifice rugbiului, vor ajuta în mod real la îmbunătățirea nivelului de cunoștințe și, mai tîrziu, la realizarea unor performanțe bune.

În rîndurile de mai sus am arătat numai cîteva din mijloacele prin care pot fi realizate sarcinile perioadei pregătitoare și pe care cele mai multe echipe de rugby le-au folosit și le folosesc în antrenamentele lor. Desigur că aceste mijloace sînt mult mai numeroase și că de felul în care antrenorii vor ști să le combine, asigurînd buna desfășurare a pregătirii jucătorilor de rugby în această perioadă, vor depinde în mare măsură și rezultatele din sezonul viitor. Așa cum am mai arătat, ne aflăm foarte aproape de deschiderea sezonului oficial. Ținînd seama de acest lucru, echipele trebuie să-și continue și de acum înainte antrenamentele în aer liber cu cea mai mare seriozitate. Meceriile de antrenament cu umbra sau cu adversar, antrenamentele efectuate în funcție de posibilitățile fiecărei formații, trebuie să constituie baza pregătirii rugbiștilor.

În clipa cînd am intrat în posesia pachetelului, zeci de porumbei mi s-au așezat pe mîini și umeri, iar alții mai curajoși — și pot afirma că sînt destui — au poposit chiar pe capul meu. În acel moment de derută pentru mine, neînțiat în astfel de spectacole, un fotograf mi-a propus să-mi fac o mică a-

H. Ene, conducătorul bobului de 4 al reprezentativei noastre, la Cortina D'Ampezzo, înaintea cursei.

mintire. Desigur că nu l-am refuzat deoarece momentul era cel mai prietenos și amintirea foarte plăcută.

După-amiază, iau trenul electric spre Cortina. În aceeași noapte, după 170 km ajung în micul oraș italian. Natura a fost darnică și a împodobit această localitate din Alpii Dolomiți cu un cer albastru fermecător, pe care munții majestuoși își profilează coamele plăcute. Dar de aceste frumuseți greu să se bucure un om al muncii din Italia, căci nu numai în timpul Olimpiadei, dar oricînd, Cortina este accesibilă numai celor care pot plăti între 6 și 8 mii de lire întreținere pe zi, aceasta, în timp ce salariul unui muncitor nu depășește 30.000 lire lunar. Așa se și explică faptul că la Olimpiada Albă, în tribune, marea majoritate a spectatorilor o formează bancherii, industriașii și oamenii de afaceri, veniți aci cu soțiile lor, care au găsit cu acest prilej un moment prielnic pentru a-și etala toaletele și a împinzi numeroasele baruri și localuri de noapte de la Cortina. Deoseori vedem pe stradă femei îmbrăcate în costume de schi apropiate ca model de fracuri sau bărbați care purtau în cap căciuli de culoare care avînd la spate atașată chiar... coada animalului sacrificat, Snobismul a întrecut orice măsură. Într-o zi am văzut în fața unui hotel de mare lux, un turist care avea cusute pe scurta sa sute de etichete și embleme culese de pe unde a călătorit încît nu mzi distingeam ce culoare are haina sa. În timpul Jocurilor, scumpetea a întrecut orice închipuire. Un bilet de intrare la stadionul de iarnă costa între 2000 și 3500 lire și după cum lesne se înțelege, un salariat nu-și putea permite un astfel de lux.

Pe plan sportiv, Olimpiada Albă a cunoscut un strălucit succes. Pentru prima oară în istoria celor șase Olimpiade de iarnă, disputate pînă acum, la această ediție au participat sportivii din Uniunea Sovietică și acest lucru a făcut ca întrecerile să fie mai interesante, iar valoarea tehnică a concursurilor să crească, fărăndoială. Reprezentantii sportului din U.R.S.S. au confirmat cu acest prilej înalta lor măiestrie și tehnica excepțională pe care o stăpînesc. Bilanțul înto-nt la sfîrșitul competiției a fost favorabil sportivilor sovietici, care în clasamentul neoficial pe țări, după disputarea celor 24 de probe, au ocupat primul loc, cu 121 puncte, cucerînd 26 medalii de aur, 17 medalii de campioni mondiali, 17 medalii de campioni europeni, 5 medalii de argint și 6 medalii de bronz. Pe străzile orașelului, îmbrăcați în costume de culoare albastru, sportivii sovietici au fost priviți mereu cu interes de pasionații de sport și permanenți solicitanți de vînătorii de autografe. Cea mai strălucită victorie sovietică a fost înregistrată în competiția de hochei pe gheață, punctul de atracție al acestei Olimpiade. Miza victoriei în acest turneu era foarte mare, fiind puse în joc nu mai puțin de... trei țări: campioni mondiali, europeni și olimpici. Memorabilă va fi seara de 4 februarie în amînțirea celor 12.000 de spectatori. După un joc extraordinar, echipa

U.R.S.S. a reușit să învingă cu scorul de 2—0 echipa Canadei, care deținea campionatul mondial. Încințați de jocul echipei U.R.S.S. spectatorii au aplaudat cu multă căldură comportarea frumoasă a hocheiștilor sovietici. Lîngă mine, aproape de masa presei, mai mulți tineri italieni locali s-au ridicat în picioare și au ovaționat echipa sovietică în momentul cînd aceasta a înscris cel de al doilea punct, prin Kuzin A doua zi, pe străzile Cortinei, micuții vînzători de zăle strigau „Canadianii învinși de ruși la hochei pe gheață”.

De mare simpatie s-a bucurat la Cortina celebrul schior austriac Tony Sailer, care a reușit să cucerească trei medalii de aur, învingînd pe cei mai puternici adversari. Sailer a fost poreclit la Cortina „Zatopkel zăpezilor”, deoarece și atletul cehoslovac câștigase la Olimpiada de vară de la Helsinki din 1952 tot atîtea medalii de aur. Un lucru foarte neplăcut s-a produs la sfîrșitul turneului de hochei pe gheață. Afaceriștii sportului au încercat să atragă cu sume de bani pe cei mai valoroși sportivi ai jocurilor. Între cei solicitați a fost și sportivul sovietic Pucikov care a făcut o deosebită senzație în poarta echipei sovietice. Un manager american, pe nume Jim Heay, care activează pe lîngă echipa „Cleveland Barrons” a expediat o telegramă lui Pucikov prin care-l oferea un contract de 10.000 dolari pentru a trece în rîndurile echipei pe care o patronează. Firește că managerul american a primit răspuns pe care-l merită: un NU categoric.

A doua zi după Jocuri, Cortina a luat un alt aspect. Ca un magazin la lichidare. Cum turiștii milionari au început să piardă strălucirea, aspectul festiv al orașului să mă dispare. Trenurile încercău zilnic călători, mașinile zburau pe sosele înghețate în jos spre San Dobiago. Am părăsit Cortina printru primii, mai ales că îmi expira viza. Am plecat de data aceasta cu trenul, pe ruta Bologna-Florența-Roma, drum de nouă ore. Cu această ocazie am văzut încă urmele războiului, pe care anii nu le-au sters. Am văzut cum muncesc țărani italieni pămîntul lor cu unelte simple și apoi am intrat în luxul Romei, unde limuzinele goneau pe bulevardele largi. Pînă a doua zi, cînd a plecat avionul, am vizitat orașul. Am văzut marile construcții ale Romei antice: Colosseumul, Columna lui Traian, Panteonul, Foro Romano apoi monumentul eroului necunoscut, vestita biserică San Pietro din Vatican și alte locuri istorice. Am putut să admir operele lui Michel Angelo, apoi operele de artă din capela Sixtină. Nicî un turist nu are voie să intre în Vatican cu aparate fotografice, căci din dispoziția Vaticanului fotografiat este confiscat unui trust.

La Columna lui Traian, cerșetorii cer mila trecătorilor iar alții zdrențăroși te solicită să cumperi cărți poștale ilustrate. În periferia romană, în case mici și insalubre trăiesc mii de muncitori cu salarii de miserie sau șomeri. În zilele cînd vizitam Roma, frigul care a venit pe neașteptate a găsit această populație în condițiuni groaznice. Lipsa de combustibil, lipsa de îmbrăcăminte groasă, au făcut numeroase victime.

A doua zi, sînt de dimineață pe aeroportul Ciampino. Plec cu un avion elvețian care urma să ne ducă direct la Zürich. Dar previziunile meteorologice sînt nefavorabile și avionul poposește pentru două ore la Nissa, de unde pleacă la Geneva și apoi se oprește la Zürich. Avionul pentru Praga va pleca abia a doua zi, astfel am cîteva ore să vizitez frumosul oraș elvețian. A doua zi plecăm spre Praga, prin Viena, unde oprim pentru trei ore. Aci, pe aeroport, citesc un anunț deasupra căruia se aflau înscris trei litere: S.O.S. Apoi dedesubt: „Ajutați pe copii săraci din Viena”. Ajunsem la Praga și de aici avionul ne poartă spre patria noastră. Din zbor vedem Bucureștii ulși curînd vorbim romînește cu funcționarii aeroportului. Sînt bucurîos. Din nou acasă...

PAUL OCHIALBI
trimisul „Agerpres” la
Cortina D'Ampezzo

